

les motxiles saludem a l'amic Florenci Illa que vingué de Girona esperant nostre pas. Anem junts fins Caldes de Montbuy, ens mostrà lo notable de la població, despedint-nos de tan bon amic. Anem a Sentmanat i Castellar del Vallès. Per no haver pogut comunicar-nos des de Snt. Feliu de Codines amb els companys del «Catalunya», degut a lo tard que hi arribàrem, ens veiem privats de sa agradosa i útil companyia. Tirem camí avant d'Olesa que, segons ens adressen, és el millor lloc a seguir per nostre marxa. En haver quasi voltat Snt. Llorenç, anem força perduts fins que, pel camí que seguim, trobem la via del tren. Assabentats del lloc, determinem anar a Sabadell malgrat recular de l'itinerari, car és l'estació més propera, és hora de dinar i tenim finides les provisions. Arribats en aquesta població fem un bon repàs i prenem nostre indispensable cafè tot es-criguent als companys de l'«Agrupació Catalunya» i a l'amic Casart nostra arribada pel dimecres a la nit a Barcelona. Mirat el temps disponible veiem que no ens queda més que agafar el tren fins Monistrol per a poguer dormir a Montserrat. Així ho fem i al poc estem en camí. Passem Terrasa, Viladecaballs, Vacarisses i Monistrol. Baixem de l'estació. El panorama és formós en gran manera: a nostres peus contemplem el Llobregat, els ponts que l'atravessen i Monistrol; al fons la silueta del Montserrat feta pel contrallum. Ens adreçem al poble seguint el Cremallera atravesant el riu pel pont del mateix damunt la resclosa. Dem un torn per la població i enfilem la drecera de la font de les Guilleumes, seguint per la via fins al túnel tot gaudint de belles vistes; passem el túnel presentant se davant nostre el Monestir voltat dels alt penyals que semblen guardar-lo. Anem per la celda, que per cert van dar-nos la excelent, i deixat el fato visitem l'església del Monestir. Estan cantant la Salve Major: el temple està resplendent; la Verge Moreneta, amb sa corona radiant de llum i plena de majestat, sembla complaure's amb joia de tenir a ses plantes la nau del temple ple de peregrins que, ofanósos venen a venerar-la. Una música celestial acompanya els cants de l'escolania de angelets, contrastats pel chor i l'orga. Per breus moments restem encisats avant tan imposant espectacle. Com una visió, creua greument per ma pensa el record de visites efectuades en santuaris de nostres contrades orfes de tota grandesa. Anem a sopar, prenem un rato la fresca i a la nona.